

Sygn. akt VI Ca 1132/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący-Sędzia SSO Karol Kołodziejczyk

Sędziowie SSO Halina Garus (spr.)

SSO Agnieszka Polak

Protokolant Jadwiga Cichoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2016 r.

sprawy z wniosku G. G.

z udziałem Gminy C. i A. J. (1)

o przyznanie wynagrodzenia za sprawowanie kurateli nad ubezwłasnowolnionym częściowo

na skutek apelacji uczestnika Gminy C.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 14 października 2015 r.

sygn. akt VI RNs 409/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie , znieść postępowanie przed Sądem I instancji i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI Ca 1132/15

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 28 listopada 2014r. G. G. domagał się przyznania wynagrodzenia z tytułu sprawowania opieki nad ubezwłasnowolnionym częściowo A. J. (1). W uzasadnieniu wskazał, że sprawowanie powierzonych mu obowiązków wiąże się z poświęceniem jego prywatnego czasu i określonymi nakładami pieniężnymi. Jako kurator czuwa nad majątkiem oraz interesami ubezwłasnowolnionego. A. J. (1) jest dla niego osobą obcą. Dotychczas swą funkcję pełnił nieodpłatnie.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014r., wydanym w sprawie sygn. akt VI RNs (...) Sąd Rejonowy w Częstochowie przyznał G. G. – kuratorowi osoby częściowo ubezwłasnowolnionej A. J. (1) wynagrodzenie za sprawowanie kurateli w kwocie 300 (trzysta) złotych miesięcznie (pkt.1) oraz zlecił Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w C. wypłatę w.w. kwoty na rzecz kuratora (pkt.2).

Sąd Okręgowy w Częstochowie po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji uczestnika postępowania Gminy M. C. od w.w. postanowienia Sądu Rejonowego postanowieniem z dnia 20 maja 2015r., wydanym w sprawie sygn. akt

VI Ca (...) uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd odwoławczy podkreślił, że gdy wynagrodzenie kuratora ustanowionego z urzędu powinno zostać ustalone na podstawie art.162 §3 w zw. z art.178 §2 kro, to stosownie do źródła tego wynagrodzenia uzasadniony jest udział osoby do tej wypłaty zobowiązanej, czyli poddanej kurateli lub gminy. Skoro orzeczenie Sądu Rejonowego nie nawiązuje do zasad przyznawania wynagrodzenia dla kuratora przewidzianych we wskazanych powyżej przepisach kro, a gmina w ogóle nie uczestniczyła w postępowaniu to zaskarżone postanowienie musiało zostać uchylone, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy przez Sąd Rejonowy wnioskodawca G. G. sprecyzował żądanie domagając się zasądzenia wynagrodzenia w wysokości po 300 zł. miesięcznie ze środków publicznych. Podniósł, iż ubezwłasnowolniony nie posiada środków pozwalających na osobiste świadczenie tych sum. To co ma, nie pozwala na zaspokojenie jego bieżących potrzeb. Stosownie do zobowiązania Sądu przedstawił wyliczenie zgodnie, z którym w związku ze sprawowaniem kurateli, z własnych środków pokrywa miesięcznie 136,75 zł.

Uczestnik postępowania – Gminy M. C. – reprezentowany przez Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w C. podnosił, iż przyjmując zasadność wypłaty świadczeń kuratorowi w ramach wynagrodzenia, winny być one regulowane wyłącznie z dochodów podopiecznego, bo taki dochód ubezwłasnowolniony częściowo posiada. W domu pomocy społecznej, w którym przebywa ma zaspokajane wszelkie potrzeby egzystencjalne. Kwota depozytowa ulega zwiększeniu, a różnica po potrąceniu należności za pobyt w domu pomocy społecznej nie jest przez niego konsumowana w całości i w pozostałym zakresie może stanowić wynagrodzenie dla kuratora. Kwota podanych przez wnioskodawcę wydatków nie została zakwestionowana przez uczestnika – Gminę M. C.

Ubezwłasnowolniony częściowo A. J. (1) wysłuchany na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2015 roku wyjaśnił, iż oprócz emerytury nie ma żadnych innych dochodów, nie ma żadnego majątku. Nie ma własnego mieszkania. Jest kawalerem. Nie ma osób bliskich i może liczyć tylko na siebie.

Sąd Rejonowy w Częstochowie po ponownym rozpoznaniu sprawy postanowieniem z dnia 14 października 2015r. wydanym w sprawie VI RNs (...) przyznał - kuratorowi ubezwłasnowolnionemu częściowo A. J. (1), syna M. i J., urodzonego (...) w C. – G. G. comiesięczne wynagrodzenie za sprawowanie kurateli nad ubezwłasnowolnionym częściowo w kwocie po 150 (sto pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 28 listopada 2014 roku (pkt.1), w pozostałej części wnioski oddalił (pkt.2) oraz zlecił Gminie C. wypłatę na rzecz kuratora G. G. kwot po 150 (sto pięćdziesiąt) złotych miesięcznie tytułem wynagrodzenia za sprawowanie kurateli nad ubezwłasnowolnionym częściowo A. J. (1).

Wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny: A. J. (1) został ubezwłasnowolniony częściowo. Orzeczenie w tym zakresie zostało wydane przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w dniu 29 lipca 2013 roku, w sprawie sygn. akt I Ns (...). Następnie Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie VI RNs (...), postanowieniem z dnia 22 listopada 2013 roku, ustanowił dla niego kuratelę, a obowiązki kuratora powierzył G. G.. Ubezwłasnowolniony od 30 listopada 2005r. przebywa w domu pomocy społecznej. Kurator G. G. jest dla niego osobą obcą. A. J. (1) jest kawalerem. Nie ma bliskich. Nikt go nie odwiedza. Pobiera świadczenie emerytalne w wysokości 1.279,79 zł (netto) miesięcznie. Ponosi odpłatność za pobyt w (...)ie w wysokości 862,16zł. Do jego dyspozycji pozostaje pozostała kwota - 417,63 zł.

Z sumy tej dokonuje zakupu leków przeznaczając na to odpowiednio 25 zł miesięcznie. Jeszcze niedawno było to 250 zł miesięcznie. Dokonuje zakupów odzieży, tytoniu i drobnych artykułów spożywczych. Na jego koncie depozytowym w (...)ie jest aktualnie kwota 13.927,76 zł. Z konta wypłaca tygodniowo 120 zł.

Ponadto Sąd Rejonowy ustalił, że kurator utrzymuje regularny, zarówno osobisty jak i telefoniczny, kontakt z placówką. Uczestniczy w spotkaniach integracyjnych organizowanych przez (...). Odwiedza swojego podopiecznego. W (...)ie jest co najmniej raz, dwa razy w miesiącu. Kontakt pracowników placówki z kuratorem jest stały i nie rodzi żadnych problemów. G. G. jest na każde wezwanie, a jego współpraca z placówką jest oceniana bardzo pozytywnie.

Podejmuje określone działania mające na celu ochronę interesów materialnych podopiecznego. Dotychczas swoje obowiązki wykonywał nieodpłatnie. Obecnie przedstawił wyliczenie zgodnie, z którym w związku ze sprawowaniem kurateli, z własnych środków pokrywa miesięcznie około 136 zł. Kwota podanych wydatków nie została zakwestionowana przez uczestnika – Gminę M. C..

W oparciu o tak zrekonstruowany stan faktyczny Sąd I instancji zważył, że odpłatne wykonywanie kurateli jest zasadą, zaś przyznanie wynagrodzenia zostało pozostawione ocenie sądu z uwzględnieniem przede wszystkim możliwości płatniczych osoby, na rzecz której ustanowienie kuratora nastąpiło, oraz efektywności kurateli (tak postanowienie SN z 5 października 2005 r., II CZ 84/2005). Natomiast zasadą subsydiarną jest zasada pokrywania wynagrodzenia kuratora przez osobę, na której wniosek kurator został ustanowiony. W wypadku ustanowienia dla osoby ubezwłasnowolnionej częściowo kuratora z urzędu - jak ma to miejsce w okolicznościach sprawy niniejszej - zachodzi podstawa do przyznania mu wynagrodzenia ze środków publicznych na podstawie przepisów ustawy o pomocy społecznej, jeżeli osoba ubezwłasnowolniona nie ma odpowiednich dochodów i majątku. Sąd Rejonowy odwołując się do uchwały SN z 28 marca 2014 r., III CZP 6/2014 oraz wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. z dnia 4 kwietnia 2012 r., (...) SA/Sz 72/12 podkreślił, że w braku podstaw do pokrycia wynagrodzenia kuratora osoby częściowo ubezwłasnowolnionej na podstawie art. 179 § 1 kro, wynagrodzenie to jest pokrywane ze środków publicznych na podstawie przepisów o pomocy społecznej.

Dalej Sąd I instancji zważył, że ubezwłasnowolniony częściowo A. J. (1) nie ma majątku pozwalającego na ponoszenie bezterminowo, comiesięcznych kwot po 150 zł. z tytułu wynagrodzenia. Liczy sobie 67 lat. Po potrąceniu ze świadczenia emerytalnego kwot za pobyt w domu pomocy społecznej pozostaje mu jedynie suma 417 zł, która to kwota jest w sposób oczywisty konieczna dla zaspokojenia tych jego potrzeb życiowych, których nie realizuje (...). Placówka niewątpliwie zaspokaja potrzeby egzystencjalne pensjonariuszy, ale w zakresie podstawowym. Kwota ta musi wystarczyć na zakup odzieży, butów, leków, podstawowych kosmetyków. Poza tym ubezwłasnowolniony ma prawo do wydatków na drobne przyjemności życia codziennego jak kawa, a nawet papierosy, które pali od wielu lat. A. J. (1) nie posiada żadnego majątku poza kwotą zgromadzoną na koncie depozytowym czyli około 14.000 zł, stanowiącą oszczędności z 10 lat,

z okresów kiedy wobec nasilenia objawów chorobowych przebywał na leczeniu w szpitalu psychiatrycznym i tam nie mógł dysponować pozostałą mu po potrąceniach za pobyt w (...) sumą z emerytury. Kwota ta musi gwarantować ubezwłasnowolnionemu realizowanie przyszłych potrzeb. Nie ma on przecież żadnej rodziny czy osób bliskich, które mogą udzielić mu pomocy w zaspokojeniu potrzeb życiowych. Zatem kwota zgromadzona na koncie depozytowym powinna w ocenie Sądu Rejonowego pozostać nienaruszona i gwarantować materialne zabezpieczenie tych potrzeb, które wraz z wiekiem, utratą zdrowia i sił będą się tylko zwiększały. Nie budzi wątpliwość okoliczność, że rosnąć będą potrzeby związane z zakupem np. leków, środków higienicznych. Ponoszenie przez A. J. (1) comiesięcznych kwot wynagrodzenia spowoduje stałe i szybkie zmniejszanie się kwoty depozytowej stanowiącej jedyną gwarancję samodzielnego zaspokojenia potrzeb związanych z chorobą i niedołęstwem. Kwota 150 zł zdaniem Sądu I instancji pokrywa faktyczne wydatki związane z wykonywaniem powierzonych obowiązków przez kuratora i minimalny wręcz dochód.

Dlatego też mając na uwadze powyższe względy Sąd Rejonowy uwzględnił żądanie kuratora osoby ubezwłasnowolnionej częściowo i przyznał mu na podstawie art. 179 § 1 k.r. i op., art. 178 § 2 k.r.i op. oraz art. 53a ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 509) - wynagrodzenie za sprawowanie kurateli w wysokości po 150 zł miesięcznie, poczynając od dnia 28 listopada 2014 r. ze środków pomocy społecznej.

Apelację od postanowienia Sądu Rejonowego wniósł uczestnik postępowania Gmina M. C. – Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w C., zaskarżając orzeczenie co do pkt.3 w całości.

Zaskarżonemu postanowieniu uczestnik zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, a to art. 233 §1 w zw. z art.13 §2 k.p.c. polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez ich niewszechstronne rozważenie i dowolne przyjęcie, że A. J. (1) nie ma odpowiednich dochodów ani majątku, aby pokryć wynagrodzenie (150 zł miesięcznie) ustanowionego dla niego kuratora, podczas gdy: - A. J. (1) pobiera emeryturę w wysokości 1.279,79 zł, - po opłaceniu należności za pobyt w Domu Pomocy Społecznej i pokryciu kosztów leków pozostaje mu blisko 400 zł na zaspokojenie własnych potrzeb, nadto – posiada oszczędności w wysokości 14.000 zł, a zatem – dochody osiągane przez A. J. (1) i majątek, który posiada pozwalają mu pokryć wynagrodzenie ustanowionego dla niego kuratora, co w konsekwencji doprowadziło do:

2. naruszenia art.179 §1 kro poprzez jego niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji pokrycie wynagrodzenia kuratora ze środków publicznych, zamiast z dochodów A. J. (1).

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę pkt. 3 zaskarżonego postanowienia poprzez upoważnienie wnioskodawcy do pobierania wynagrodzenia ustalonego w pkt.1 postanowienia z dochodów i majątku A. J. (1).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu, postępowanie przed Sądem I instancji zniesieniu, natomiast sprawa przekazaniu do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego, gdyż zaskarżony wyrok zapadł w warunkach nieważności postępowania.

W świetle art. 378 § 1 k.p.c., nieważność postępowania jest uchybieniem procesowym, które w graniach zaskarżenia sąd drugiej instancji bierze pod uwagę

z urzędu. Sąd jest więc obowiązany brać pod uwagę z urzędu nieważność postępowania niezależnie od zarzutów przytoczonych przez skarżącego. Wyjątek ten nie przełamuje jednak reguły związania sądu granicami zaskarżenia. W konsekwencji orzeczenie w części niezaskarżonej uprawomocnia się (art. 363 § 3), nawet gdy postępowanie dotknięte jest nieważnością. Granicami zaskarżenia w niniejszej sprawie został objęty pkt.3 postanowienia, na mocy którego Sąd I instancji zlecił Gminie C. wypłatę na rzecz kuratora G. G. kwot po 150 zł miesięcznie tytułem wynagrodzenia za sprawowanie kurateli nad ubezwłasnowolnionym częściowo A. J. (1). Natomiast orzeczenie uprawomocniło się co do pkt. 1 i 2 czyli w zakresie wysokości comiesięcznego wynagrodzenia za sprawowanie kurateli i daty początkowej jego wypłaty.

Przechodząc do omówienia okoliczności, które spowodowały nieważność postępowania wskazać trzeba, że w niniejszej sprawie wystąpił przypadek nieważności postępowania, o którym mowa w art. 379 pkt.2 i 5 k.p.c., a mianowicie strona – uczestnik postępowania A. J. (1) nie miała przedstawiciela ustawowego, przez co zarazem została pozbawiona możliwości obrony swych praw.

Zaznaczenia wymaga, że w przedmiotowym postępowaniu mamy do czynienia z sytuacją w której wnioskodawca G. G. ustanowiony na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 22 listopada 2013 roku, sygn. akt VI RNs 775/13 kuratorem dla częściowo ubezwłasnowolnionego A. J. (1), czyli będący jego przedstawicielem ustawowym domaga się wynagrodzenia za sprawowanie opieki nad częściowo ubezwłasnowolnionym. Uczestnikami postępowania są A. J. (1) oraz Gmina C. jako podmiot ze środków którego istnieje możliwość pokrycia wynagrodzenia kuratora. Wnioskodawca będący kuratorem uczestnika w niniejszym postępowaniu reprezentuje swój interes polegający na domaganiu się wynagrodzenia za sprawowanie kurateli nad częściowo ubezwłasnowolnionym uczestnikiem postępowania. Natomiast uczestnik A. J. (1), z którego dochodów lub majątku, w przypadku uznania przez Sąd, że są one odpowiednie, wynagrodzenie może być wypłacone, nie był w toku postępowania przed Sądem I instancji reprezentowany przez swojego kuratora ani też przez żadną inną osobę, która ustanowiona byłaby kuratorem ad actum. Sąd odwoławczy dostrzegając powyższą okoliczność na etapie postępowania odwoławczego zwrócił się do Sądu Rejonowego w Częstochowie VI Wydziału Rodzinnych i Nieletnich o ustanowienie kuratora dla częściowo ubezwłasnowolnionego uczestnika postępowania A. J. (1)

w celu reprezentowania jego interesu w sprawie z wniosku G. G.

o przyznanie wynagrodzenia za sprawowanie funkcji kuratora nad częściowo ubezwłasnowolnionym A. J. (1). Postanowieniem z dnia 29 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Częstochowie ustanowił w tym celu kuratora dla ubezwłasnowolnionego częściowo A. J. (1) w osobie adwokata K. H., który reprezentował ubezwłasnowolnionego częściowo uczestnika przed Sądem odwoławczym na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2016 roku.

Ustanowienie tzw. kuratora dla „załatwienia poszczególnej sprawy” (ad actum) możliwość ustanowienia którego ustawodawca przewidział w art.180 § 2 k.r.o. było w ocenie Sądu Okręgowego konieczne. Zarazem jednak brak w ten sposób ustanowionego przedstawiciela ustawowego w postępowaniu przed Sądem Rejonowym spowodował nieważność tego postępowania i konieczność jego zniesienia.

Sąd Okręgowy podkreśla, że Sąd Rejonowy wydając w dniu 29 lutego 2016 roku postanowienie w sprawie VI RNs (...) na mocy którego ustanowił kuratora ad actum dla A. J. (1) prawidłowo wskazał jako podstawę tego orzeczenia art. 159 §2 k.r.o. wskazując na potencjalną sprzeczność interesów między G. G. a A. J. (1). Zgodnie z art.159 §2 k.r.o. w zw. z art.178 §2 k.r.o. kurator nie może reprezentować osób pozostających pod jego kuratelą m.in. przy czynnościach prawnych między jedną z tych osób a kuratorem.

W doktrynie powszechnym jest stanowisko, że funkcją ograniczenia wynikającego z art. 159 § 1 pkt. 2) k.r.o. w zw. z art.178 §2 k.r.o. jest wyłączenie potencjalnego konfliktu interesów i tym samym zabezpieczenie objętego kuratelą przed ryzykiem braku należytej bezstronności po stronie kuratora przy czynnościach dokonywanych z kuratorem. Podkreśla się zarazem, że zawarte w omawianym przepisie zakazy mają charakter prewencyjny. Tym samym okoliczność, czy przy konkretnej czynności prawnej istnieje rzeczywista obawa naruszenia interesu reprezentowanego, nie ma dla zastosowania tej instytucji żadnego znaczenia (tak m.in. Wierciński Jacek (red.), Borysiak Witold, Manowska Małgorzata, Sadowski Jacek, Skowrońska-Bocian Elżbieta, Trębska Barbara, Trybulska-Skoczela Ewa, Zegadło Robert Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz LexisNexis, 2014 A. Zieliński, Stanowisko prawne opiekuna..., s. 16). Przepis art.159 §1 pkt.2) k.r.o. w zw. z art.178 §2 k.r.o. zgodnie z §2 art.159 k.r.o.

w zw. z art.178 §2 k.r.o. stosuje się odpowiednio w postępowaniu przed sądem lub innym organem państwowym. Podkreślić jeszcze trzeba, że zgodnie z celem analizowanego przepisu ograniczenie to w postępowaniu przed sądem zachodzi tylko wówczas, gdy kurator pozostaje z osobą podlegającą opiece w takiej roli procesowej, co do której istnieje sprzeczność interesów. Dlatego też brak byłoby podstaw do wyłączenia reprezentacji kuratora wówczas, gdy osoby te są uczestnikami postępowania nieprocesowego i to w sytuacji, gdy nie zachodzi pomiędzy nimi sprzeczność interesów.

Jeżeli jednak, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie zachodzi okoliczność w postaci występowania jako stron w postępowaniu nieprocesowym kuratora (jako wnioskodawcy) i osoby objętej jego kuratelą (jako uczestnika postępowania), gdzie kurator domaga się wynagrodzenia za sprawowanie kurateli, a Sąd ma możliwość przyznania wynagrodzenia z dochodów lub majątku uczestnika, to sprzeczność interesów ma nie tylko potencjalny lecz także realny charakter. W konsekwencji reprezentacja pozostającego pod kuratelą przez jego kuratora nie jest w świetle art.159 §1 pkt.2) k.r.o. możliwa a czynności procesowe dokonane przez kuratora wbrew temu przepisowi nie powodują dla pozostającego pod kuratelą żadnych skutków prawnych. W takiej sytuacji sąd opiekuńczy powinien z urzędu ustanowić kuratora dla wzięcia udziału w konkretnym postępowaniu przed sądem, w którym zaistniał taki układ. Natomiast Sąd I instancji mimo zaistnienia przesłanki z art.159 §1 pkt.2) k.r.o. zaniechał dokonania tej czynności. Nie ustanowił dla A. J. (1) kuratora.

Zaznaczenia wymaga jeszcze, że w myśl art.66 k.p.c. osoba fizyczna niemająca zdolności procesowej może podejmować czynności procesowe tylko przez swego przedstawiciela ustawowego. W typowej sytuacji przedstawicielem procesowym ubezwłasnowolnionego częściowo jest jego kurator ustanowiony na podstawie art.16 §2 k.c. Jednakże w sytuacji objętej dyspozycją art.159 §1 pkt.2) k.r.o., która zaistniała w postępowaniu przed sądem przedstawicielem ustawowym strony winien być nie kurator ustanowiony na podstawie art.16 §2 k.c., lecz kurator dla „załatwienia poszczególnej sprawy” (ad actum) ustanowiony zgodnie z art.180 § 2 k.r.o.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że

w niniejszej sprawie wystąpiła nieważność postępowania polegająca na tym, iż strona – uczestnik postępowania A. J. (1) nie miała przedstawiciela ustawowego, który w sposób pozbawiony sprzeczności interesów reprezentowałby go w postępowaniu pierwszoinstancyjnym przez co jednocześnie została pozbawiona możliwości obrony swych praw (art.379 pkt. 2 i 5 k.p.c.). Zatem postępowanie przed Sądem I instancji musi zostać powtórzone z udziałem kuratora ad actum ustanowionego postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 29 lutego 2016 roku, który brał udział w postępowaniu apelacyjnym.

Dodać należy , że ustalenia faktyczne poczynione w warunkach nieważności i prawidłowość innych czynności procesowych przeprowadzonych w nieważnym postępowaniu pozbawione są znaczenia, ponieważ wada, jaką dotknięte zostało całe postępowanie, wyłącza możliwość podejmowania jakichkolwiek rozważań w oparciu o jego wyniki (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lutego 2010 r., I CSK 272/09, LEX nr 583724). Z uwagi na stwierdzoną nieważność postępowania przed Sądem I instancji bezprzedmiotowa okazała się ocena zasadności zawartych w apelacji zarzutów kwestionujących poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne jak i dokonane przez ten Sąd rozważania prawne.

Niezależnie od powyższego przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy rozpoznając ją jedynie w zakresie dotyczącym źródła pokrycia przyznanego prawomocnie kuratorowi wynagrodzenia (wobec uprawomocnienia się nieobjętych zakresem zaskarżenia pkt.1 i 2 postanowienia z dnia 14 października 2015 roku) powinien wnikliwie przeanalizować okoliczność posiadanego przez A. J. (1) majątku i osiąganych dochodów w kontekście możliwości pokrywania należnego G. G. wynagrodzenia. W przypadku ustanowienia dla osoby ubezwłasnowolnionej częściowo kuratora z urzędu – jak ma to miejsce w realiach niniejszej sprawy możliwość przyznania mu wynagrodzenia ze środków publicznych na podstawie przepisów ustawy o pomocy społecznej zachodzi bowiem dopiero po ustaleniu, że osoba ubezwłasnowolniona nie ma odpowiednich dochodów i majątku. Dokonując tej oceny Sąd I instancji powinien zauważyć, że po pokryciu z pobieranej przez A. J. (1) emerytury opłaty za pobyt w Domu Pomocy Społecznej, która zabezpiecza jego podstawowe egzystencjalne potrzeby, ubezwłasnowolnionemu pozostaje jeszcze kwota ok.400 zł. na własne wydatki oraz, że posiada on oszczędności w wysokości 13.927,76 zł. zgromadzone na koncie depozytowym oraz winien zestawzić te kwoty z kwotą miesięcznego wynagrodzenia kuratora w wysokości 150 zł. po czym zdecydować z jakich środków ostatecznie powinno zostać przyznane kuratorowi wynagrodzenie .

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. i art. 108 § 2 k.p.c.